

De Kleine parelmoervlinder is de enige parelmoervlinder die in het hele duingebied voorkomt.

tekst:
Kars Veling

Kleine parelmoervlinder

Een van de mooiste duinvlinders is de Kleine parelmoervlinder. Vanaf april tot in oktober kan deze vlinder in de meeste duingebieden worden gezien. Hij is gemakkelijk te herkennen aan de opvallend grote, blinkende parelmoervlekken op de onderkant van de vleugels.

Ga je vlinderen in de duinen dan hoop je altijd op parelmoervlinders. De Kleine parelmoervlinder zul je in vrijwel alle duinterreinen aantreffen. Het is een vlinder die vooral in open duingebieden voorkomt. Het Duinviooltje, de voedselplant van de rupsen, kan daar goed kiemen en is ook goed zichtbaar voor de eifazettende vrouwtjes. Over de totale periode van 1900 tot nu is de soort in de duinen vrij constant gebleven. Toch zijn er delen waar de soort het moeilijk heeft gehad. De duinen van Voorne bijvoorbeeld zijn nogal dichtgegroeid. Struiken en ruigere grassen kregen de overhand en veel groeiplaatsen van het Duinviooltje werden ongeschikt. Hierdoor nam het aantal Kleine parelmoervlinders sterk af. Soms zag je de vlinders alleen maar op een klein stukje duin dat enige jaren er-

voor was afgebrand. Op deze plekken was weer een open lage vegetatie gekomen met mossen en korstmossen en ook met viooltjes.

Konijnen helpen vlinders

Ook in Meijendel heeft deze vlinder het moeilijk gehad. Doordat hoge grassen hier de overhand kregen, verdwenen de groei- en kiemplaatzen voor de viooltjes. Doordat de konijnenstand zeer sterk achteruit liep door de myxomatose, een besmettelijke ziekte die zeer veel konijnen heeft doen sterven, verdwenen opengegraasde delen. Toen de konijnenstand weer wat toenam waren de geschikte terreinen vrijwel verdwenen. Ook konijnen houden niet van zeer hoge dichte grasbegroeiingen. Sinds enige jaren wordt in Meijendel weer begraasd. De grazers zorgen voor een opener vegetatie, waar ook de konijnen zich weer beter thuis voelen. Dit heeft direct positieve effecten op de parelmoervlinderstand. Konijnen zorgen namelijk niet alleen door hun grazen voor de open structuur, maar door hun graafactiviteiten worden de ideale kiemplaatzen voor viooltjes geschapen. Bovendien zorgen ze voor een actieve verspreiding van het zaad. Ze eten de zaadknoppen en poepen de zaadjes vervolgens weer uit. Op die plaatsen (met bijgeleverde konijnenmest) kunnen de viooltjes goed groeien.